

Militaire Luchtvaart aan offensieve operaties ondernomen was, had dan ook als functie gehad, de Duitsers op de vliegvelden Valkenburg, Ypenburg, Ockenburg en Waalhaven te bestoken, alsmede op het strand tussen Hoek van Holland en Katwijk en, tenslotte, bij de Moerdijkbrug. Valkenburg, Ypenburg en Ockenburg behoeften op de 11de mei niet meer aangevallen te worden; Waalhaven was in de nacht van de 10de op de 11de door de Engelsen gebombardeerd en het Duitse bruggehoofd bij Moerdijk lag verder weg dan een ander object dat op de 11de prioriteit kreeg: de Willemsbrug, de verbinding tussen het centrum van Rotterdam en het Noordereiland; zou het lukken, die brug te vernielen, dan zou het, hoopte men, weinig moeite kosten, het Duitse bruggehoofd op de rechter Maasoever op te ruimen.

Na de op 10 mei geleden verliezen, waren op de 11de slechts twee T-5-bommenwerpers beschikbaar. 's Morgens kregen zij opdracht, van Schiphol op te stijgen teneinde, begeleid en beschermd door drie D-21-jagers van het hulpvliegveld Buiksloot, de Willemsbrug aan te vallen. Van ca. duizend meter hoogte vond de aanval plaats. De brug werd niet geraakt, maar een deel der bommen verwoestte een groot aantal panden op de westpunt van het Noordereiland en deed daar de brand ontstaan waar wij al melding van maakten. De vliegtuigen leden geen verliezen. Nauwelijks waren de bommenwerpers op Schiphol teruggekeerd of er kwam opdracht, de aanval te herhalen. Nu werd hij tegen half twee 's middags in duikvlucht uitgevoerd. Weer werd de brug gemist. Op de terugweg werd de Nederlandse formatie (twee T-5's en wederom drie D-21's) door twaalf Duitse jagers onderschept; één T-5, twee D-21's gingen verloren.¹ Daarmee was de bombardeerafdeling der Militaire Luchtvaart op de tweede oorlogsdag tot één toestel gereduceerd. De enige aanval die verder op die dag nog uitgevoerd werd, was er een van twee G-1's op Duitse transporttoestellen die op en bij de autoweg Delft-Rotterdam een noodlanding gemaakt hadden; was men bevreesd dat ze weer zouden opstijgen? De toestellen waren leeg en verlaten. 's Avonds waren er door de koortsachtige haast waarmee men op het vliegveld Bergen de minst beschadigde G-1's was gaan repareren, in totaal weer vier van die moderne jagers beschikbaar.² Op 'De Kooy' bij Den Helder wist men op 11 mei drie D-21-jagers te herstellen, op 12 mei nog een vierde.³

Daar stond tegenover dat de luchtmacht op de 11de nog meer verliezen

¹ Molenaar: *De luchtverdediging*, II, p. 31-33, 60-62. Vermoedelijk werden bij deze gelegenheid vier Duitse toestellen neergeschoten (brief, 8 juli 1969, van het hoofd van de sectie luchtmacht-historie van de luchtmachtstaf der Koninklijke Luchtmacht). ² C. C. Küpfer: *Nederlands vliegers in het vuur*, p. 215. ³ Molenaar: *De luchtverdediging*, II, p. 49-50.